

היבט זה של המשימה "מדורות ל"ג בעומר": הסבירו את דבריכם.
 ב. הטקסט "חוק היובש" נכלל בחטיבה "הדרכה והוראות". הצדיקו מיון זה.

ג. עמדו על המשותף ועל השונה בין הטקסטים "כמו מניפה" ו"רובע לוקסמבורג". (שימו לב לנסיבות אפשריות של קריאת הטקסט: בעת תכנון המסלול או בעת השתייה באתר עצמו.)

פאריס לפי אזורים 169

רובע לוקסמבורג

הישנים והסמטאות הצרות, חנויות הספרים וכמובן – הגנים המפוארים האינטימיים והמזמינים הנמצאים בלבו. אמנם, סופרים כמו ורלן ואנדרה ז'יד כבר לא מטיילים בין העצים אך השבילים, השדרות וכרי הדשא עדיין מלאי קסם ומושכים אליהם סטודנטים ותלמידים רבים מן האוניברסיטאות ובתי הספר הסמוכים. בימים חמים אפשר לפגוש את הזקנים המתכנסים מתחת לעצי הערמון ומשחקים בשח או במשחק הכדור המסורתי - ה"בולי" (Boules). במערבו של האזור נמצאים בתי ציבור וממשל ובמזרח נחים הבתים בצל הערמונים של בולבאר סן-מישל.

פאריסאים רבים חולמים לגור בקרבת מקום לגני לוקסמבורג, אזור שקט, ירוק ושלו יותר מאלה הסמוכים אליו. לוקסמבורג הוא אחד האזורים הנעימים ביותר בבירה וקסמו נובע מהרחובות

ספינות מפרש אפשר לשכור ולהשיט בבריכה הגדולה בגני לוקסמבורג.

אתרים במבט חטוף

- מוזיאונים**
  - 10 מוזיאון חיל הרפואה ביה"ש הלאומי הגבוה למכרות
- מבנים היסטוריים**
  - 3 ארמון לוקסמבורג
  - 6 המכון הקתולי של פאריס
- כנסיות**
  - 2 סן-סולפיס
  - 7 סן-ז'וזף-דה-קארם
  - 9 נאל-דה-גראס
- כיכרות וגנים**
  - 1 כיכר סן-סולפיס
  - 5 גן לוקסמבורג
- מזרקות**
  - 4 מזרקת מדיצ'יי
  - 8 מזרקת מצפה הכוכבים

איך מגיעים
 תחנת המטרו באזור הן Mabillon ו-St-Sulpice ותחנת ה-RER - Luxembourg. מספר קווי אוטובוס משרתים את האזור: קו 38 נוסע לאורך בולבאר סן-מישל בחלק המזרחי של גן לוקסמבורג וקווי 58 ו-89 עוברים לאורך רח'ן (Rue de Rennes) בצידו הצפוני. קו 82 עובר בצידו הדרומי של הרובע.

- מקרא**
- מפת הרחובות המוגדלת
  - M תחנת מטרו
  - REX תחנת RER
  - P חנייה
- ראו גם**
- מפת הרחובות, מפה 12, 16
  - בתי מלון עמ' 278
  - מסעדות עמ' 290-292

0 400 מטרים

מדריכי כתר: פאריס
כותב ראשי: אלן טיליה
תרגום ועריכה: רותי קינן
כתר הוצאה לאור 1999

שאלות הבנה [איתור מידע - 1א, 2-5; פרשנות והיסק - 6, 7; הערכה וביקורת - 1ב]

1. א. רשמו שלוש עובדות הנזכרות בקטע הכתוב ואינן במפה.
ב. ציינו שלושה היבטים מבניים ורטוריים המצויים בקטע הכתוב ואין להם ביטוי במפה.
2. א. בחרו את האפשרות הנכונה:
  - התצלום (והכיתוב שלצדו) מוסיפים מידע חדש על הנאמר בקטע הכתוב.
  - התצלום (והכיתוב שלצדו) ממחישים מידע הנזכר בקטע הכתוב.ב. לאיזה מן האתרים המפורטים במפה שייך התצלום?
3. ציינו ארבעה סוגים של אתרים ברובע לוקסמבורג.
4. בחרו באפשרות הנכונה:
האתר ואלדה־גראס הוא –
כנסייה / מוזאון / ארמון / אוניברסיטה.
5. עיינו במפה והשלימו את המשפטים הבאים:
  - א. מספר 11 במפה הוא .....
  - ב. מזרקת ..... סמוכה לארמון לוקסמבורג.
  - ג. מספר תחנות המטרו ברובע לוקסמבורג הוא .....
  - ד. מגרש החניה הצפוני נמצא ליד האתרים ..... 1 .....
6. האם איידיעת השפה הצרפתית חוסמת מידע כלשהו מן המעיין בעמוד זה במדריך? פרטו.
7. במה המפה יכולה לסייע לתייר בטיולו?

הבעה

8. דף למטייל
כתבו תיאור של מקום שטיילתם בו – כולל מיקומו, מראהו, תולדותיו, ייחודו וכדומה,

כמו מניפה

ברבות מערי איטליה דוברת ההיסטוריה מקירות הבתים, מהחומות, מחזיתות הארמונות והכנסיות ומיצירות האמנות המעטרות אותם. בסיינה (Siena) ההיסטוריה דוברת אפילו מהרצפה: לבה וסמלה של סיינה הוא הכיכר המרכזת דמות המניפה, כיכר הקאמפו (Piazza del Campo), שתשע הגזרות המרכיבות אותה מייצגות את מועצת התשעה אשר ניהלה את העיר בתור הזהב שלה, במאות ה-12-14. הכיכר, המרוצפת בלבנים אדומות, נוטה במתינות לעבר ארמון העיר החינני ומגדל השעון המתנשא מעליו.

בימי שמש חורפיים, הכיכר (הסגורה לתנועת מכוניות) מלאה בצעירים ומבוגרים המתחרדנים בשמש, נהנים מן החום והשלווה. באביב ובסתיו הומים בתי הקפה והמסעדות שסביב הקאמפו תיירים המתפעלים מיופייה. אבל בשיא הקיץ משנה הכיכר את פניה והופכת לזירה שבה נערך מרוץ הסוסים המסורתי (Corsa del Palio), שהוא גם חגיגה דתית ותחרות סוערת בין שכונות העיר.

חוץ מימי הפאליו, סיינה הקטנה יחסית (כ-55 אלף תושבים) מציעה שילוב נעים של אתרים מעניינים, יצירות אמנות מן המעלה הראשונה, תפאורה ימי-ביניימית מרהיבה, ובסיס נוח לביקורים באתרים שבסביבה. לכל אלה ראוי להקדיש יומיים-שלושה.

בדומה לרומא, המיתוס מספר כי גם סיינה נוסדה בידי רמוס, אחד מצמד התינוקות שגודלו על ידי זאבה. למעשה, ראשיתה של סיינה בכפר אטרוסקי (האטרוסקים נחשבים לאבות המייסדים של איטליה, ושיא תרבותם בסביבות המאה השישית לפני הספירה), שהפך לעיר הרומית סנה ג'וליה (Saena Julia) בימי הקיסר אוגוסטוס (המאה הראשונה לפני הספירה). במאה ה-12 הפכה העיר לרפובליקה עצמאית, שהייתה לאחת מיריבותיה העיקריות של פירנצה.

מועצה של תשעה מראשי הסוחרים וחברי הגילדות הנהיגה את העיר להישגים כלכליים ותרבותיים, שהם מקור עושרה וייחודה עד היום. בתנופת בנייה חסרת תקדים נבנו בתקופה זו מבני ציבור מרשימים ביותר, המתאפיינים בשילוב ייחודי של יסודות איטלקיים-רומנסקיים וסגנון גותי.

אסכולת הציור של סיינה, שגישתה הייתה "אמנות שמחה לעם שמח", העמידה ציירים חשובים שאת יצירות המופת שלהם ניתן לראות בעיר. אבי האסכולה היה דוצ'ו די בואונינסניה, שהשפיע מאוד על אמני הרנסנס המוקדם. בין ממשיכיו בולטים סימונה מרטיני, ליפו ממי והאחים פייטרו ואמברוג'ו לורנצטי.

"המגפה השחורה" (מגפת הדבר) שפשטה בסיינה באמצע המאה ה-14, הביאה לצמצום ניכר באוכלוסיית העיר, ושמה קץ לתור הזהב שלה. ערים אחרות וצבאות זרים שלטו בה בזה אחר זה במשך כמאתיים שנה. באמצע המאה ה-16 הפכה סיינה לחלק מדוכסות טוסקנה, שבראשה עמדה משפחת מדיצ'י המהוללת מפירנצה. ב-1860 הצטרפה טוסקנה, וסיינה בתוכה, לממלכת איטליה – הורתה של איטליה המודרנית. עד היום מתנהלים ענייני העיר בהתאם לחלוקה המסורתית לשכונות ("קונטראדות", contrade), שלכל אחת מהן מועצה,